

BHAGAVADGÎTÂ

MAHÂBHÂRATA TEOS
TIK Linnart Mäll

II. ARUTLUSEJOOGA

SANDZAJA ÜTLES:

1. Siis lausus Deemonihävitaja haletsevale, pisarsilmsele ja masendunud Ardzunale järgmised sõnad.

SHRÎ BHAGAVAT ÜTLES:

2. Halval ajal oled nõrkusesse langenud. See ei ole aarjalase vääriiline, see ei vii taevasse ega lisa kuulsust, Ardzuna.

3. Ära ole kohimees, Pârtha, see ei sobi sinule! Hülga tühine südamenõrkus ja tõuse, Vaenlaste Nuhtleja!

ARDZUNA ÜTLES:

4. Oi Deemonitapja, kuidas ma küll tõstan lahingus vibu Bhîshma ja Drona vastu? Nad väärivad vaid austust, oh Vaenlaste Hävitaja.

5. Parem maitsta siin ilmas kerjatoitu, kui tappa üliaulikke õpetajaid, sest õpetajaid tappes, isegi kui need on omakasupüüdlikud, maitseme verrega määritud naudinguid.

6. Ma ei tea, mis on väärikaim: kas võita või olla võidetud? Meie ees seisavad Dhritarâshtra pojad, neid tappes kaob ka enesel soov elada.

7. Mu südant piinab haleduse häbiplekk ja mu sõgestunud meel ei taipa Seadmust. Mis on parem? Vasta mulle, et kahtlust ei jääks, olen sinu õpilane ja otsin sinus varjupaika! Õpeta mind!

8. Sest ma ei näe, et mure, mille käes mu võimed tuhmuvad, hajuks ka siis, kui võidaksin maa peal jagamatu kuningriigi või kui saaksin isegi jumalate ülemvalitsejaks.

SANDZAJA ÜTLES:

9. Kui Kâharpäine oli Meelevõimete Isandale nõnda öelnud, oo Vaenlaste Nuhtleja, lausus ta veel: "Ma ei võitle!" ja vaikis.

10. Ning temale, oo Bhârata, kes ta kahe maleva vahel oli masendusse langenud, lausus Meelevõimete Isand otsekui naeratades need sõnad.

SHRÎ BHAGAVAT ÜTLES:

11. Kuigi teed tarku sõnu, tunned ometi muret nende pärast, kelle pärast ei ole vaja muret tunda. Teadjad ei tunne muret ei elavate ega surnute pärast.

12. Sest kunagi ei ole olnud nii, et ei ole olnud mind ja sind ja noid valitsejaid, ja nii ka ei tule, et meid ei ole.

13. Nagu Kehastuja läbib selles kehas lapsepõlve, noorusea ja vanaduse, nõnda saab Ta ka uued kehad - tark ei kahtle selles.

14. Kokkupuuted piiratuga, Kaunteja, tekitavad sooja ja külma, õnne ja kannatust - need tulevad ja lähevad ning ei ole püsivad. Ära allu nendele, Bhârata!

15. Sest vaid tark isiksus, keda need ei kõiguta ja kes võtab võrdselt nii õnne kui ka kannatust, väärib surematust, oo Inimsõnn.

16. Ei ole nii, et olematu saab olevaks; ei ole nii, et olev saab olematuks. Mõlema piirid on selged sellele, kes näeb Tõelust.

17. Tea, et hävimatu on Too, kes selle kõik on laiali laotanud. Keegi ei saa hävitada Hävimatut.

18. On öeldud, et igavese, hävimatu ja mõõtmatu Kehastuja kehad on lõplikud, sestap võitle, oo Bhârata!

19. Kes Teda arvab tapjaks ja kes Teda peab tapetuks, need kumbki ei tea, et Tema ei tapa ega ole tapetav.

20. Ta ei sünni ja Ta ei sure kunagi. Juba olevana ei ole Temal enam vaja olevaks saada. Too Sündimatu, Igavene, Muutumatu ja Ürgne ei hävi, kui hävivad kehad.

21. Kes tunneb Kadumatut, Igavest, Sündimatut ja Hävimatut, kuidas, Pârtha, niisugune isiksus kedagi tapab või sunnib tapma?

22. Nagu inimene heidab seljast kulunud rõivad ja riietub uutesse, nõnda Kehastuja, heitnud kõrvale kulunud kehad, siseneb uutesse.

23. Ei haava Teda relvad, ei põleta Teda tuli, ei märga Teda vesi, ei kuivata Teda tuul.

24. Ta on haavamatu, Ta on põlematu, Ta on märgumatu. Ta on kuivamatu. Ta on igavene, kõikjalolev, püsiv, liikumatu ja ürgne.

25. On öeldud, et Ta ei paista, et Ta on oimamatu ja muutumatu. Võta see teada ja ära masendu!

26. Ja isegi kui sa arvad, et Ta järjest sünnib ja järjest sureb, ei tohiks sa nõnda masendusse langeda, Suurekäeline!

27. Sest sel juhul peabki sündinu osaks olema surm ja surnu osaks sünd. Vältimatu ei tohiks sind masendada!

28. Alguses olendid ei paista, vahepeal nad paistavad, Bhârata. Ja ka surma järel olendid ei paista, milleks muret tunda?

29. Mõni näeb Teda imelisena, mõni väidab Temast: "Imeline!", mõni kuuleb Temast kui imelisest,

kuid isegi siis ei mõista Teda keegi.

30. Kõikides kehaosades jääb Kehastuja alati haavamatuks, Bhârata. Sellepärast ei tohiks sa ühegi olendi pärast muret tunda.

31. Ka omaenese seadmust silmas pidades ei tohiks sa kõhelda: kshatrijale on kõige parem seadmuslik sõda.

32. Pârtha, õnnelikkudele kshatrijatele on niisugused sõjad nagu taevavärvate ootamatu vallapaiskumine.

33. Kui sa sellest seadmuslikust sõjast osa ei võta, siis teed pattu, hüljates oma seadmuse ja au,

34. ning sinust hakatakse kõnelema kui autust; kuulsale on aga autus hullem kui surm.

35. Suured sõjavankrivõitlejad arvavad, et sa jätsid lahinguvälja hirmust. Nad on sind kõrgelt hinnanud, nüüd aga hakkavad pidama tühiseks.

36. Sinu vaenlased hakkavad sind mustama, laites sinu võimeid - mis on sellest halvem?

37. Kui langed, jõuad taevasse, kui võidad, maitseid maiseid rõõme. Sestap tõuse, Kaunetja, otsusta võitluse kasuks!

38. Võta võrdselt õnne ja kannatust, õnnestumist ja nurjumist, võitu ja kaotust, sestap astu võitlusesse ja sa ei tee pattu!

39. Seni on sinu mõistus piirdunud arutlustega, nüüd aga kuula, missuguseks see saab joogas: niisuguse mõistusega, Pârtha, purustad tegudekütked!

40. Pingutused ei jää siis asjatuks ega juhtu ka oodatule vastupidist. Veidikegi seda Seadmust päästab suurest ohust.

41. Otsustusvõimeliste mõistus on ühtne, oo Kurude Rõõm, otsustusvõimetute mõistus on aga paljuharuline ja laialivalguv.

42. Kui kaunist juttu puhuvad küll harimatud, Pârtha, kes rahulduvad Veedade sõnadega ja väidavad: "Midagi muud ei ole olemas."

43. Need himurad hinged, kes peavad ülimalt taevast, sooritavad tohutul hulgal riitusi, mis järgmistes sündides pidavat andma naudinguid ja võimu.

44. Naudingutesse ja võimusse kiindunud kaotavad sellest jutust aru ning nende enesekindel mõistus ei suuda süveneda.

45. Veedad kuuluvad kolme loomujoone valda. Saa vabaks kolmest loomujoonest, Ardzuna, ja vabaks kahesusest, püsi pidevalt Tõeluses, omandimureta ja ennast valitsevana!

46. Mis kasu on ämbrist, kui vesi on kõikjal ümberringi? Sama vähe kasu on Veedadest arukale braahmanile.

47. Pühendu ainult tegudele, mitte kunagi aga viljadele! Ärgu ajendagu sind tegude viljad! Kuid ära kiindu ka tegevusetusse!

48. Püsi joogas ja tee tegusid, oo Rikkusevõitja, hülga kiindumused! Võta võrdselt õnnestumist ja nurjumist - joogat nimetatakse võrdseks suhtumiseks!

49. Tegu on mõistusejoogast kaugelt madalam. Otsi varjupaika mõistuses, Rikkusevõitja! Need, keda ajendavad viljad, on haletsusväärased.

50. Mõistusepäraseid loobuvad mõlemast - nii hästi kui halvasti tehtust. Sestap rakenda joogat - jooga on oskus tegutseda!

51. Mõistusepäraseid ja arukad, loobudes tegude viljadest, vabanevad sünnikütketest ja saavad terveks.

52. Kui sinu mõistus ületab sõgedusepadriku, siis on sinul ükskõik, mida saad kuulda ja mida oled kuulnud.

53. Kui sinu mõistus kuuldu vasturääkivustes jääb kõikumatuks ja on pidevalt süvenenud, siis leiad jooga.

ARDZUNA ÜTLES:

54. Kirjelda süvenenut, kes tõeliselt mõistab, oo Pikajuukseline! Mida räägib, kuidas istub ja kuidas toimib tõeliselt arukas?

SHRÎ BHAGAVAT ÜTLES:

55. Tõeliselt mõistab see, kes hülgab kõik meelt kõitvad ihad, Pârtha, ja leiab rahulduse iseeneses.

56. Tõeliselt arukaks nimetatakse seda, kelle meelt ei masenda kannatused ja kes vabana kirest, hirmust ja vihast ei kiindu õnne.

57. Tõeliselt mõistab see, keda miski ei ahvatle, ja kes nii hea kui ka halva puhul ei rõõmusta ega vihast.

58. Tõeliselt mõistab see, kes tõmbab võimed võimete valdadelt nagu kilpkonn oma jäsemed kilbi alla.

59. Võimete vallad eemalduvad Kehastujast, kes neid ei maitse, jääb vaid maik. Ka maik kaob, kui nähakse Ülimat.

60. Sest isegi püüdleva ja aruka isiksuse võimed on hukutavad: need kannavad meele enesega vägisi minema.

61. Joogi ohjeldagu neid ja istugu mind Ülimaks pidades. Vaid see, kes valitseb oma võimeid, mõistab tõeliselt.

62. Inimene, kelle mõtted viibivad võimete valdades, kiindub nendesse. Kiindumusest sünnib iha, ihast sugeneb viha.

63. Viha viib sõgedusele, sõgeduses ei ole ta tähelepanelik. Kui ta ei ole tähelepanelik, siis kaotab ta mõistuse; kui mõistus on kadunud, siis inimene hukkub.

64. Kuid selgusesse jõuab too, kes kirest ja vihast vabana kasutab võimeid ja valitseb iseennast

iseenese väel.

65. Selguses kaovad kõik tema mured, sest selgemeelse mõistus tasakaalustub ruttu.

66. Ei ole mõistust tollel, kes ei ole joogi, ei ole loovust tollel, kes ei ole joogi. Kellel ei ole loovust, sellel ei ole rahu. Kust aga rahutul õnn?

67. Kelle meel käib uitavate võimete kannul, selle mõistmisvõime kantakse ära, just nagu tuul kannab merel ära laeva.

68. Sellepärast, oo Suurekäeline, mõistab tõeliselt vaid too, kelle võimed on võimete valdadelt eemaldunud.

69. Mis on öö kõikidele olenditele, seal on ohjeldunu virge. Kus aga olendid on virged, see on öö nägijale targale.

70. Nagu veed saavad volata ääreni täis liikumatusse merre, nõnda saavad kõik ihad volata temasse ja ta leiab rahu, ei leia aga ihade ihkaja.

71. Kes hülgab kõik ihad ning toimib kiindumustest, omandist ja isekusest vabana, see leiab rahu.

72. Ta leiab Brahmaseisundi, Pârtha, sellesse jõudnu ei eksle enam. Ka too, kes alles surmatunnil jõuab sellesse seisundisse, astub Brahmanirvaanasse.

See on Önnestavas Bhagavadgîtâs, Upanishadis,
Brahmateaduses,
Joogaõpikus, Shri Krishna ja Ardzuna vestluses
teine peatükk,
ARUTLUSEJOOGA